

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/111/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010556
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5620010556.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom dňa 21. 1. 2021 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Podľa § 241 ods. 1 písm. c/, § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku za použitia § 10 ods. 2 Tr. zákona súd z a s t a v u j e trestné stíhanie obvineného A. Z. Y. C. O. L. W. H. V., nar. XX. X. XXXX v O., trvale bytom Mesto F., pre skutok

že

v mesiacoch september, október, november, december 2019, február 2020, neplatil výživné v plnej výške a v októbri 2020 nezaplatil vôbec, na svojho syna O. Z., nar. X.X.XXXX, hoci bol riadne zamestnaný a mal pravidelný príjem a výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/119/2017 zo dňa 29.5.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/21/2019 zo dňa 24.4.2019 vo výške 150,- eur mesačne, do rúk matky F. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom U. O., Š. XXXX/XX, a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom najmenej 320,69 eur,

ktorým mal spáchať prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona,

pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala obžalobu na obvineného A. Z., nar. XX. X. XXXX, stíhaného za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať na skutkovom základe opísanom vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu, trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona samosudca preskúmal obžalobu a podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku v spojení s § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zastavil trestné stíhanie, keďže skutok nie je trestným činom a rovnako nie je daný dôvod na postúpenie veci.

Z obsahu spisu vyplýva, že matka O. O. Z. podala dňa 3. 12. 2019 trestné oznámenie z dôvodu, že obvinený ako otec maloletého dieťaťa si od právoplatnosti posledného rozhodnutia súdu (ktorým

bol určený rozsah vyživovacej povinnosti na sumu 150,- eur) od 2. 9. 2019 riadne neplnil vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu. V uvedenom období mu vznikol dlh na výživnom vo výške 150,- eur, pretože v mesiacoch september až november 2019 jej zaplatil na výživnom po 100,- eur za každý z uvedených mesiacov. Poverený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru Liptovský Mikuláš, uznesením pod ČVS: ORP-816/OO-LM-2019 zo dňa 16. 1. 2020 začal trestné stíhanie a súčasne vzniesol obvinenie A. Z. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že za obdobie od 1. 9. 2019 doposiaľ neprispieva pravidelne na výživu maloletého syna O. Z. a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom čiastku najmenej 350,- eur. Poverený príslušník vychádzal zo zistenia, že obvinený uhradil výživné na dieťa v mesiacoch september až december 2019 po 100,- eur a v januári 2020 jej neuhradil výživné, čím mu vznikol dlh na výživnom v sume 350,- eur. Obvinený vo výpovedi dňa 18. 6. 2020 k otázke platenia výživného uviedol, že v januári 2020 výživné uhradil v sume 100,- alebo 150,- eur. Skutočnosť, že neplatil výživné v plnej výške 150,- eur odôvodnil tým, že mal malý príjem, keď zmenil zamestnávateľa, začal platiť 150,- eur. Vec rieši s Úradom pre medzinárodnoprávnu ochranu detí, ktorý mu vo februári 2020 poslal výzvu na dobrovoľné platenie výživného, na čo ho obvinený požiadal, aby si vyžiadal platenie výživného od zamestnávateľa prostredníctvom súdu. Matka maloletého dieťaťa vo výpovedi dňa 13. 8. 2020 uviedla, že obvinený v mesiacoch september až december 2019 uhradil výživné po 100,- eur, v mesiacoch január, marec až júl 2020 uhradil výživné po 150,- eur, vo februári 2020 v sume 100,- eur. Z úradného záznamu spísaného dňa 27. 11. 2020 vyplýva, že podľa vyjadrenia matky maloletého dieťaťa obvinený v októbri 2020 jej neuhradil výživné a v novembri 2020 bolo prostredníctvom Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže uhradené výživné v sume 114,06 eur (dňa 23. 11.) a v sume 115,25 eur (dňa 27. 11.).

Doposiaľ zistené skutočnosti vyplývajúce zo spisového materiálu nasvedčujú tomu, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby sa stal, pričom z jeho spáchania je dôvodne podozrivý obvinený. Obvinený v prípravnom konaní priznal, že neplatil výživné na dieťa v plnej výške určenej súdom z dôvodu poberania nízkeho príjmu zo zamestnania, po zmene zamestnávateľa platil výživné v súdom určenej výške. Zo spáchania skutku je tiež usvedčovaný výpoveďou svedkyne - matky maloletého dieťa, ktorá sa vyjadrovala k rozsahu neplnenia vyživovacej povinnosti obvineným v sledovanom období. Výpovede obvineného a svedkyne - matky dieťaťa sú podporené zadováženými listinnými dôkazmi preukazujúcimi rozsah plnenia vyživovacej povinnosti obvineným.

Na základe skutkových zistení majúcich základ v dôkazoch zadovážených v prípravnom konaní okresný súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je namieste uplatnenie tzn. materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zákona. Uplatnenie materiálneho korektívu znamená, že ak je závažnosť činu vykazujúceho formálne znaky (znaky skutkovej podstaty) prečinu nepatrná, nejde o prečin. Ide o výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov.

Pri hodnotení závažnosti činu súd prihliadol na spôsob, akým bol spáchaný, spôsobený následok, okolnosti spáchania skutku, mieru zavinenia a pohnútku obvineného. Súdom zdôrazňuje, že za stíhané obdobie (od septembra 2019 do októbra 2020) obvinený len v jednom mesiaci (október 2020) neuhradil výživné vôbec, v mesiacoch september až december 2019 a február 2020 uhradil výživné po 100,- eur, t. j. 2/3-iny zo súdom určenej výšky výživného a v zostávajúcich mesiacoch (v počte 8) uhradil výživné v plnej výške. Súdom tiež dáva do pozornosti, že aj v mesiaci november 2020 (aj keď nie je súčasťou žalovaného obdobia podľa obžaloby) zaplatil výživné a to v sume 229,31 eur, sumu prevyšujúcu súdom určenú výšku výživného 79,31 eur je tak možné započítať na skôr splatné výživné, celková suma dlžného výživného za obdobie uvedené v obžalobe len mierne prevyšuje dlh na výživnom zodpovedajúci dvom mesiacom. Vysvetlenie obvineného o dôvodoch riadneho neplnenia vyživovacej povinnosti nachádza čiastočne oporu v zadovážených listinných dôkazoch preukazujúcich výšku jeho príjmu zo zamestnania. Je pravdou, že v období do februára 2020 (vrátane) bol obvinený zamestnaný u zamestnávateľa FOSTER BAU s čistým mesačným príjmom na úrovni cca 13.000,- Kč, po zmene zamestnania od marca 2020 sa zvýšil čistý mesačný príjem na cca 17.000,- Kč a od uvedeného obdobia obvinený (s výnimkou jedného mesiaca) riadne plnil vyživovaciu povinnosť v súdom určenej výške. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že matka dieťaťa sa domáhala zaplatenia dlžného výživného, ako aj bežného výživného prostredníctvom Úradu pre medzinárodnoprávnu ochranu detí (ďalej úrad). Výzvou zo dňa 3. 2. 2020 úrad vyzval obvineného na dobrovoľnú úhradu výživného, zadovážená elektronická komunikácia preukazuje, že obvinený bol v kontakte so zamestnancom úradu pri riešení otázky platenia výživného, oznámil údaje potrebné pre platenie výživného prostredníctvom zamestnávateľa, zaujímal sa, v akom štádiu riešenia je uvedená záležitosť a následne bol informovaný úradom o podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia súdu. Uvedeným zisteniam nasvedčuje aj uznesenie Obvodného súdu pre Prahu 5, sp. zn.

55E 42/2020 z 29. 9. 2020, ktorým súd nariadil výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy na uspokojenie pohľadávky dlžného a bežného výživného na O.. O. Z.. Z uvedeného správania obvineného je zrejmé, že úradu v otázke platenia výživného poskytoval súčinnosť a prejavoval záujem na riešení uvedenej otázky. Zadovážené listinné dôkazy preukazujú, že platenie výživného bolo realizované zrážkami zo mzdy obvineného. Súd nespochybňuje, že obvinený si v sledovanom období riadne neplnil vyživovaciu povinnosť, v dôsledku čoho nie sú v plnom rozsahu uspokojené potreby maloletého dieťaťa. Avšak vo svetle všetkých vyššie naznačených okolností prípadu nie je konanie obvineného tak spoločensky škodlivé a závažné, aby nastúpila trestná represia a sú postačujúce mimotrestné prostriedky smerujúce k ochrane porušených práv (exekučné vymáhanie výživného). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je závažnosť spáchaného činu nepatrná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môžu prokurátor aj obvinený do 3 pracovných dní od jeho oznámenia podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Podľa § 8 písm. a/ v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID 19 a v justícii (v znení účinnom od 19. 1. 2021) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19. 1. 2021) do 28. 2. 2021 neplynie lehota na podanie sťažnosti proti tomuto rozhodnutiu pre obvineného.